

عنوان مقاله:

پدیدارشناسی در ژئومورفولوژی

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و توسعه، دوره 17، شماره 54 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

لیلا سلگی - دانشجوی دکتری ژئومورفولوژی، دانشگاه حکیم سبزواری، سبزوار، ایران

محمد علی زنگنه اسدی - دانشیار ژئومورفولوژی، دانشگاه حکیم سبزواری، سبزوار، ایران

عبت محمدیان - مدرس ژئومورفولوژی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

تغییر پارادایم ها در یک حوزه دانشی سرآغاز تحول در ادبیات، روش، تکنیک و مولفه های دیگر شناخت شناسی تلقی می شود. همان طور که وقتی دیدگاه سیستمی جایگزین روش های کلاسیک شد، تحولات عمیقی دامنگیر رشته ها و حوزه های دانشی شد. این تحولات نخست در علوم تجربی رخ داد، ولی دیری نپایید که دانشمندان علوم انسانی فرصت های از دست رفته را با نقادی از علوم تجربی و با طرح هندسه فضایی، جبران کردند. در این میان تلاش های دیلتای در نشان دادن مرتبه علوم انسانی و پرده برداری از هزار رمز و راز پنهان در پدیدارشناسی، توسط هوسرل، ژنت و هایدگر راه را برای شکل گیری پارادایمی دیگر فراهم آورد و به حاکمیت بلا منازع یکصد ساله حلقه وین پایان داد. این موج به طور قطع با همه بی مهری ها دامن علوم جغرافیایی را هم ترألوده خواهد کرد. این پژوهش بر جنبه های معرفتی تاکید و با روش تحلیل متن ژنت، با نگاه پدیدارشناسی، در نوشته های شخصیت های علمی مانند گیلبرت ژئومورفولوژیست و هیلیر اندیشمند فضا شناس پرداخته است. هم چنین ضمن بیان چستی پدیدارشناسی دست به نقد و نقبی در تاریخ معاصر اندیشه های نظری در ژئومورفولوژی زده است. این پژوهش سعی بر آن دارد که تفاوت های فکری در حوزه پدیدارشناسی را با پدیده شناسی، روشن سازد. نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد که: * پدیدارشناسی یک روش متکی به تحلیل داده های فراعینی و تبیین کننده رابطه های عمیق تری از این جهان در مقابل روش های تجربی است. * پدیدارشناسی سعی دارد با وجوه عمیق تر و پنهان پدیده ها و نقش انسان در شناخت آنها، دایره تجربه های بشری را از مفهوم تجربه معنی شده؛ در حلقه وین گسترش دهد. این به معنی نفی و یا بی اعتباری پوزیتیویتیسم نیست.

کلمات کلیدی:

پدیده شناسی، پدیدارشناسی، ژئومورفولوژی، گیلبرت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/886266>

